

**การพัฒนาแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ
ของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)***

**DEVELOPMENT OF THE MANAGEMENT MODEL WITH A PROFESSIONAL
LEARNING COMMUNITY (PLC) TO ENCOURAGE CAREER SKILLS OF
STUDENTS AT WATNONGSALA (PRACHANUKUL) SCHOOL**

ฉันทนา ภูมมา Chantana Phumma

โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) Watnongsala (Prachanukul) school, Thailand

Corresponding Author E-mail: Cypmok@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 3) เพื่อประเมินและถอดบทเรียนการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี 1) การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ 7 คน การสนทนากลุ่ม 9 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา 2) การวิจัยเชิงปริมาณโดยตัวอย่างการวิจัยที่เป็นครู 24 คน นักเรียน 186 คน ผู้ปกครอง 186 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแบบการบริหารด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ทักษะอาชีพของนักเรียน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ 2) ผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) พบว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพในภาพรวมรวมระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม 3) การประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) โดยครูในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด โดยนักเรียนและผู้ปกครองในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด และการถอดบทเรียน พบว่า รูปแบบ ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ผลลัพธ์การพัฒนานักเรียน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, ทักษะอาชีพ, นักเรียน

Abstract

The objectives of this research article were 1) to develop a management model with a professional learning community, 2) to study the results of using a management model with a professional learning community, and 3) to evaluate and draw lessons learned from using the model. Management with professional learning community to encourage career skills of students at Wat Nongsala (Prachanukul) School was a mixed methods research. 1) Qualitative research using in-depth interview of 7 key informants and focus group discussion with 9 experts were conducted, and analyzed by content analysis. 2) Quantitative research was conducted with 24 teachers, 186 students, and 186 parents. The data were analyzed by statistics, namely percentage, mean and standard deviation. The research findings were as follows: 1) the development of the management model with a professional learning community to encourage career skills of students at Wat Nongsala (Prachanukul) School consisted of principles, objectives, vocational skills promotion process, student career skills, and key success factors. 2) The results of using a management model with a professional learning community to encourage career skills of students at Wat Nongsala (Prachanukul) School found that the learning management ability to promote vocational skills of teachers in the overall was at a high level. The ability to create the curriculum of educational institutes for additional subjects of career work in overall was at the highest level. The overall occupational skill assessment achievement was at a very good level, and overall learning achievement was at an excellent level. 3) Assessment of the management model with a professional learning community to encourage career skills of students at Wat Nongsala (Prachanukul) School most suitable and possible level in overall students and parents were most suitable and possible. Results from lessons learned indicated that the model consisted of principles, objectives, vocational skills promotion process, student development outcomes and key success factors.

Keywords: Model, Management With a Professional Learning Community (PLC), Career Skills, Student

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านคุณภาพผู้เรียนไว้หลายด้าน อาทิ การมีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมือง เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เป็นพลเมืองโลกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมมีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีทักษะทางวิชาการ การเข้าถึงบริการช่วงเชื่อมต่อหรือการส่งต่อเข้าสู่การศึกษาในระดับเดียวกันและที่สูงขึ้นหรือการอาชีพหรือการดำเนินชีวิตในสังคมได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล มีทักษะชีวิต มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัย มีความเข้มแข็ง อดทนและสามารถพึ่งตนเองได้ในสังคมอนาคตที่ซับซ้อนโดยมีกลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรทุกระดับการศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เป็นรายบุคคล มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ (Career Education) สอดคล้องกับที่สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2558) กล่าวว่า ซึ่งแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมาก ยิ่งกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร และทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) กล่าวว่า ทักษะอาชีพและทักษะชีวิตจะต้องเรียนตั้งแต่ชั้นประถม (หรืออนุบาล) ไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมหาวิทยาลัย เรียนตามพัฒนาการของสมองโดยทักษะอาชีพและทักษะชีวิตมีความเชื่อมโยงกัน และมีนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 (2561) ได้กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพและทักษะชีวิต มีสุขภาวะที่ดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้ และบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะอาชีพตามความถนัด ร้อยละของสถานศึกษามีหลักสูตรทักษะอาชีพอย่างน้อย 1 หลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและร้อยละของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จบหลักสูตรศึกษาต่อในสายอาชีพตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไปและ ด้วยกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบโดยตรงกับวิถีชีวิตของผู้คนไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงหลายมิติเกิดการกระจายข้อมูลข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมและเป็นสังคมยุคดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลจากปลายนิ้วสัมผัส เปิดโลกแห่งการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งจะเห็นได้ว่ากระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลกส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการมีงานทำในปัจจุบันและในอนาคตอย่างยิ่ง การเตรียมคนเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงต้องใช้หลักการพึ่งพาตนเอง มีทักษะ มีความสามารถที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคง

โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามนโยบายเร่งรัดขยายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้นักเรียนในชนบทยากจนได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนใกล้บ้าน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 จนถึงปัจจุบัน จากการสำรวจข้อมูลการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ศึกษาต่อสายสามัญจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 ศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และศึกษาต่อการศึกษาอนกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48.15 ปีการศึกษา 2560 นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30

คน ศึกษาต่อสายสามัญจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ปีการศึกษา 2561 นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน ศึกษาต่อสายสามัญจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 ศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และศึกษาต่อการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ภาพรวมนักเรียนมีความสนใจศึกษาต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ และการศึกษาต่อการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เป็นทางเลือกของนักเรียนที่มีความประสงค์ประกอบอาชีพไปพร้อมกับ การศึกษาต่อซึ่งอาจเป็นผลมาจากความพร้อมของครอบครัว ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาเห็น ความสำคัญของการวางรากฐานและการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงใน สังคมโลกยุคปัจจุบัน ค้นพบและเข้าใจตนเอง มองเห็นทางเลือกที่หลากหลายการประกอบอาชีพและการศึกษา ต่อในสายอาชีพ เชื่อมโยงการดำเนินชีวิตที่มั่นคงในอนาคต โดยมีแนวคิดในการบริหารจัดการศึกษา ของ โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ด้านการส่งเสริมพัฒนาด้านทักษะอาชีพของนักเรียนให้เป็นรูปธรรม ต่อ ยอดและต่อเนื่องทั้งระบบ สนับสนุนดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายการสร้างโอกาสทางการศึกษา สร้าง ทางเลือกในการศึกษาต่อสำหรับนักเรียน โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู การ ขับเคลื่อนการบริหารและการส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ภายในปี 2564 โรงเรียน บริหารจัดการตามรอยบาทศาสตร์พระราชา สร้างนักอ่าน มีทักษะชีวิต ส่งเสริมภาษาอังกฤษ สร้างงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยี เป็นคนดีของสังคม” ส่งเสริมพัฒนานักเรียนทุกด้านพร้อมกัน สอดคล้องกับความต้องการของ ท้องถิ่นและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น อาทิ ครอบครัวยากจน ครอบครัวไม่พร้อมและพ่อแม่หย่าร้าง อีกทั้งเป็นการ สร้างโอกาส สร้างอาชีพและรายได้ให้แก่คนในชุมชนในการดำรงชีวิต เชื่อมโยงกับชุมชนแห่งการเรียนรู้บูรณา การกับหลักสูตรสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนทัศนคติด้านการประกอบอาชีพ และการมีงานทำของนักเรียนที่จบชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวางรากฐานตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยกระดับการศึกษาด้านทักษะอาชีพให้กับ นักเรียนทุกคน เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะ อาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ซึ่งเป็นรูปแบบการดำเนินการโรงเรียนวัดหนอง ศาลา (ประชานุกูล) ด้วยการนำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการบริหารและพัฒนาครูเพื่อนำไปปฏิบัติลงสู่ ห้องเรียน และเพื่อคุณภาพของนักเรียนด้านทักษะอาชีพ ตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้เกิดคุณภาพ เชิงประจักษ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริม ทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) และนำไปทดลองใช้จริงกับครูโรงเรียนวัดหนอง ศาลา (ประชานุกูล) ในปีการศึกษา 2562 โดยศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของ ครู ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพของครู ผลสัมฤทธิ์ทางการ ประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ระดับสถานศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ระดับสถานศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 ตรวจสอบรูปแบบโดยการประเมิน รูปแบบและถอดบทเรียนรูปแบบที่เหมาะสมกับโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) เพื่อประโยชน์ต่อการ บริหารสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)
3. เพื่อประเมินและถอดบทเรียนรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method Research) มีพื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา(ประชานุกูล)

1. วิธีดำเนินการศึกษา: ศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และยกร่างรูปแบบ
2. แหล่งข้อมูล: เอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลงานทางวิชาการและหนังสือต่าง ๆ นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) พุทธศักราช 2561 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (สมศ.) รอบสาม รายงานผลการจัดการศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2561 รายงานการประชุมครู กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิการสัมภาษณ์ จำนวน 7 คน และผู้ทรงคุณวุฒิการสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน
3. เครื่องมือ: แบบศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เอกสารการสนทนากลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

ก. การนำรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ไปใช้พัฒนาครู

1. วิธีดำเนินการศึกษา: พัฒนาครูโดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วางแผนพัฒนาสู่เป้าหมาย ขั้นตอนที่ 2 เพิ่มพูนความรู้สู่ผลลัพธ์ ขั้นตอนที่ 3 ติดตามครูด้วย PLC ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนผลลัพธ์
  2. กลุ่มเป้าหมาย: ครูโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) จำนวน 24 คน
  3. เครื่องมือ: คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)
  4. การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
- ข. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

1. วิจัยดำเนินการศึกษา 1) ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู ที่รับผิดชอบสอนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ ภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยครูประเมินตนเอง ครูวิชาการและผู้อำนวยการเป็นผู้ประเมิน 2) ประเมินความสามารถในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพของครู โดยการตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ปีการศึกษา 2562 3) บันทึกคะแนนเฉลี่ยร้อยละการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพจากแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ป.พ.5) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 4) บันทึกคะแนนเฉลี่ยร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ป.พ.5) ปีการศึกษา 2562

2. แหล่งข้อมูล/กลุ่มตัวอย่าง 1) ครูโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) จำนวน 16 คน 2) หลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ จำนวน 18 วิชา 3) กลุ่มงานบริหารงานวิชาการ

3. เครื่องมือการวิจัย 1) แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู 2) แบบตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ 3) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพตามสภาพจริง 4) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ตามสภาพจริง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล: การวิเคราะห์ทางสถิติ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ร้อยละ 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ขั้นตอนที่ 3 ประเมินและถอดบทเรียนรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล)

ก. การประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล)

1. วิจัยดำเนินการศึกษา 1) ประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) โดยครู 2) ประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) เกี่ยวกับทักษะอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียน 3) ประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) เกี่ยวกับทักษะอาชีพของนักเรียน โดยผู้ปกครอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร 1) ครูโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) จำนวน 24 คน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 356 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 356 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง 1) ครูโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) จำนวน 24 คน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 186 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 186 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เป็นไปตามกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. เครื่องมือ: 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) 2) แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู 3) แบบ

ตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ 4) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพตามสภาพจริง 5) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพตามสภาพจริง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล: การวิเคราะห์ทางสถิติ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ร้อยละ 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. ถอดบทเรียนรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) โดยผู้วิจัย

1. วิธีดำเนินการศึกษา: ถอดบทเรียน 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 การส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน ประเด็นที่ 2 การพัฒนาครูให้สามารถส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน และประเด็นที่ 3 รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา(ประชานุกูล) และปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ

2. แหล่งข้อมูล : ผลการดำเนินการขั้นตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) และขั้นตอนที่ 3 ในส่วนของผลการประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

3. เครื่องมือ : แบบถอดบทเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ 4) ทักษะอาชีพของนักเรียน 5) ปัจจัยสู่ความสำเร็จ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

หลักการ คือ การพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน ผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยกระบวนการปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเสนอแนะ วิเคราะห์สรุปประเด็นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

วัตถุประสงค์ของการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายจุดเน้นของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพ และเพื่อส่งเสริมทักษะด้านอาชีพของนักเรียน

กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ มีองค์ประกอบ 2 ส่วน ได้แก่ องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารและครูแสดงบทบาทโดยนำองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้อย่างเข้าใจ ดังนี้

1. องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.1 วิสัยทัศน์ร่วมของชุมชน หมายถึง วิธีการเรียนรู้ของสมาชิกที่มารวมกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้ที่มีเป้าหมาย ความประสงค์เหมือนกัน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เชื่อมั่นและศรัทธาสิ่งที่เกิดจากการร่วมกันคิดแล้วนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

1.2 ทีมเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมใจ หมายถึง กลุ่มที่มีสมาชิกมีค่านิยม วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ เจตจำนงเดียวกัน มาร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ที่จะพัฒนางานของวิชาชีพ และทำงานให้บรรลุผลเป้าหมายปลายทางของกันและกัน มีแรงบันดาลใจ มีการตกลงและการตัดสินใจที่เป็นแนวปฏิบัติ มีการประเมินผลและมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานของกลุ่มร่วมกัน

1.3 การสร้างศักยภาพภาวะผู้นำ หมายถึง สภาวะการณ์ที่สมาชิกมีโอกาสได้แสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน รับฟังซึ่งกันและกัน ใส่ใจคุณค่าสิ่งที่ต้องการสื่อสาร ชื่นงาน ภาระงานหรือสิ่งที่เกิดจากปฏิบัติจริงโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ทำให้เกิดความมั่นใจ และเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดภาวะผู้นำในตนเองและเหนี่ยวนำให้เกิดภาวะผู้นำของกลุ่มที่เข้มแข็ง

1.4 การพัฒนาจิตวิญญาณวิชาชีพ หมายถึง ระบบการสร้างความรู้จากการรวบรวมองค์ความรู้ ประสบการณ์ วิธีการ กระบวนการ แนวทางการทำงานโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ การปฏิบัติจริงระหว่างสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยร่วมลงความเห็น สรุป สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ องค์ความรู้หรือนวัตกรรมไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาหรือการพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.5 จัดโครงสร้างชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เหมาะสม ได้แก่ บรรยากาศสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์เพียงพอ สถานที่เหมาะสม บุคคลเคารพซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจเป็นกัลยาณมิตร เชื่อถือกัน เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็น มีขวัญกำลังใจ ไม่โดดเดี่ยว มีความสุขและ ให้ความรู้สึกไม่กดดัน

2. กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.1 วางแผนพัฒนาสู่เป้าหมาย เป็นขั้นตอนการวางแผนการดำเนินการส่งเสริมทักษะอาชีพโดยจัดมีกิจกรรมวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษา (SWOT Analysis) ประเด็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของสถานศึกษา กำหนดทิศทางการศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของสถานศึกษาเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษา โครงการ/กิจกรรม และค่าเป้าหมายความสำเร็จรายปี และกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ริเริ่มทำทฤษฎีสภาพความรู้ เป็นการพัฒนาคู่มือกิจกรรมการเฝ้าหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยการวิเคราะห์การออกแบบการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา การประเมินหลักสูตรเชิงพื้นที่และการสรุปรายงานการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา การทบทวนและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการจัดการเรียนการสอน การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด เขียนคำอธิบายรายวิชา และการมอบหมายผู้รับผิดชอบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ติดตามช่วยเหลือการปฏิบัติงานของครู กำหนดตารางเวลาดูตารางสอนให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งที่เกิดจากการปฏิบัติมี 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ปัญหา ความต้องการจำเป็น เพื่อทราบถึงปัญหา ความต้องการ จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา นโยบาย การขับเคลื่อน จุดเด่น จุดเน้นของสถานศึกษา ขั้นที่ 2 วางแผนกำหนดปฏิทิน PLC เป็นการออกแบบวางแผน กำหนดปฏิทิน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละเดือนที่เกิดจากการยอมรับและถือเป็นข้อตกลงการปฏิบัติร่วมกัน ขั้นที่ 3 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ดี นำเสนอประเด็นการพัฒนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรม

หรือวิธีการที่ช่วยให้การดำเนินการส่งเสริมทักษะอาชีพบรรลุตามเป้าหมาย และขั้นที่ 4 นำเสนอสรุปการปฏิบัติ ทบทวนประเด็นพัฒนา เป้าหมาย กระบวนการหรือวิธีการ สะท้อนผลการพัฒนาของครู และนำเสนอ ระบุความต้องการพัฒนาในวงรอบต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2.4 สะท้อนผลลัพธ์การปฏิบัติขององค์กร นำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำหลักสูตร รายวิชา เพิ่มเติมที่ครูได้จัดทำขึ้น นำเสนอผลงาน จัดแสดงนิทรรศการผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ของโรงเรียนและถอดบทเรียนรูปแบบการบริหารด้วยการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริม ทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ร่วมกัน

ทักษะอาชีพของนักเรียน ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว ทักษะการอยู่ร่วมกันใน สังคม และ ทักษะการทำงานพื้นฐาน โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จ อาศัยปัจจัยสู่ความสำเร็จ 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน การบริหารจัดการ ด้านบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อม

2. ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะ อาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) พบว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะ อาชีพของครู โดยรวมระดับมาก ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพของ นักเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพโดยรวมระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ โดยรวมระดับดีเยี่ยม ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของ นักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน				สรุป
		$\bar{X}, \mu$	S.D., σ	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	แปล ผล	
ความสามารถในการจัดการ เรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพ ของครู	ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$, S.D. < 1.0)	4.27	0.59	-	มาก	เป็นไป ตาม เกณฑ์
ความสามารถในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา รายวิชา เพิ่มเติม งานอาชีพของครู	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.73	0.44	-	มากที่สุด	สูงกว่า เกณฑ์
ผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะ อาชีพของนักเรียนฯ ระดับ สถานศึกษา	ระดับดีขึ้นไป (คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 60-69)	-	-	79.91	ดีมาก	สูงกว่า เกณฑ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ระดับสถานศึกษา	ระดับดีขึ้นไป (คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 60-69)	-	-	80.78	ดีเยี่ยม	สูงกว่า เกณฑ์

จากตารางที่ 1 สรุปผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) พบว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู ระดับมาก เป็นไปตามเกณฑ์ ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพของครู ระดับมากที่สุด สูงกว่าเกณฑ์ ผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับดีมาก ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับดีเยี่ยม ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์

3. ผลการประเมินและถอดบทเรียนรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

3.1 การประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) โดยครู ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวมระดับมากที่สุด โดยนักเรียนและผู้ปกครองโดยรวมระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา(ประชานุกูล) โดยครู

องค์ประกอบของรูปแบบฯ	เกณฑ์การพิจารณา	ผลการประเมิน			สรุป
		μ	σ	แปลผล	
หลักการ	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.73	0.44	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์
วัตถุประสงค์	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.68	0.54	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์
กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ดังนี้ - องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ - กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.70	0.49	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์
ทักษะอาชีพของนักเรียน ได้แก่ - ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว - ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม - ทักษะพื้นฐานในการทำงาน	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.61	0.55	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ - ด้านการบริหารจัดการ - ด้านบุคลากร - ด้านสภาพแวดล้อม	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.62	0.53	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์
ภาพรวม	ระดับมากขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$, $\sigma < 1.0$)	4.65	0.55	มากที่สุด	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) โดยรวม พบว่า ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=0.4.73$, S.D. =0.44) สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อพิจารณา ตามรายการ พบว่า ระดับมากที่สุด ทุกรายการ ได้แก่ หลักการ ($\bar{X}=4.73$, S.D. =0.44) กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.49) วัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.68$, S.D.=0.54) ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.53) และทักษะอาชีพของนักเรียน ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.55) ตามลำดับ สูงกว่าเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) โดยนักเรียน และผู้ปกครอง

องค์ประกอบของรูปแบบฯ	เกณฑ์การพิจารณา	ผลการประเมิน			สรุป
		$\bar{X}$	S.D>	แปลผล	
ทักษะอาชีพของนักเรียน					
นักเรียน	ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$, S.D.<1.0)	4.57	0.52	มากที่สุด	สูงกว่า เกณฑ์
ผู้ปกครอง	ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$, S.D.<1.0)	4.56	0.52	มากที่สุด	สูงกว่า เกณฑ์

จากตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) โดยนักเรียน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.52) และโดยผู้ปกครอง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวม ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.52) สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน

3.2 ผลการถอดบทเรียน พบว่า รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชาชนกุล) ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ผลลัพธ์การพัฒนานักเรียน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยที่นำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ทักษะอาชีพของนักเรียน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบได้ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนาหลายขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลงานทางวิชาการและหนังสือต่างๆ นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด ผู้ทรงคุณวุฒิการสัมภาษณ์ จำนวน 7 คน และผู้ทรงคุณวุฒิการสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2557) ที่ได้เสนอขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบว่าผู้วิจัยจะสร้างและพัฒนาแบบขึ้นมาก่อน จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวความคิด รูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้ว และจากผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพสถานการณ์ต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญ ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หรือใช้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นทดสอบความเที่ยงตรง ของรูปแบบรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทำการทดสอบดูว่าเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เหลื่อน้อย (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วยส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วยหลักการพื้นฐานของ

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชนส่วนที่ 3 เจาะลึกความสำเร็จ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของนงนุช ชุมภูเทพ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูงและทุรกันดาร ในเขตภาคเหนือด้านตะวันตก พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมอาชีพของนักเรียน กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และเป้าหมายการส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ 1) มีทักษะการทำงาน 2) มีทักษะการหารายได้ 3) มีคุณลักษณะคนทำงานได้และทำงานเป็น และ 4) มีคุณลักษณะคนทำงานทศวรรษใหม่

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ได้แก่ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู โดยรวมระดับมาก ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนรายวิชาเพิ่มเติม งานอาชีพ โดยรวมระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ โดยรวมระดับดีเยี่ยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม ตั้งแต่การวิเคราะห์บริบทสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมายทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและนโยบายหน่วยงานต้นสังกัด การกำหนดมาตรฐานการศึกษา การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาทบทวนหลักสูตรฯในปีการศึกษาที่ผ่านมา การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนตามจุดเน้นและทิศทางของโรงเรียน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ต่อเนื่องถึงกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สู่ห้องเรียน ครูมีส่วนร่วมและมีความเข้าใจตั้งแต่เริ่มต้นตลอดต่อเนื่องจนถึงเป้าหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน ครูมีการค้นคว้าหาความรู้ ฝึกฝนไปพร้อมกับนักเรียน รวมทั้งเชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมจัดการเรียนการสอนด้วย ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและเป็นการบริหารที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวุฒิ วัฒนธนะวุฒิ (2559) ที่ทำการศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ พบว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ เป็นพหุองค์ประกอบ มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดกระบวนการบริหารที่เหมาะสม 2) การกำหนดนโยบายระดับสูง 3) การส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร 5) การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน 6) การนิเทศติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามหลักสูตร และงานวิจัยของธนิดา ภูมิมาณัฐ (2562) ได้ทำการศึกษาวิถีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเพาะชำโมเดล พบว่า กระบวนการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน วิธีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบ ระบบหนุนเสริมและการสร้างเครือข่ายที่ดี โดยผู้บริหารต้องเป็นนักวิชาการ เข้าถึงง่าย ประสานใจ และเข้าใจผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นจากการเป็น PLC เพาะชำโมเดลคือการได้พัฒนาครูทำให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

3. การประเมินรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) โดยครู มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมระดับมาก

ที่สุด โดยนักเรียนและผู้ปกครอง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเพราะว่า รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ในส่วนทักษะอาชีพของนักเรียน เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของนักเรียน ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ที่เกี่ยวข้องบูรณาการเชื่อมโยงกับทักษะอื่นๆ อาทิ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การเป็นผู้นำ การใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหา การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของงาน นักเรียนต้องนำไปใช้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมอื่นๆ ในสังคมที่ขยายวงกว้างจากสังคมเล็กๆ ในโรงเรียน สู่ครอบครัว ชุมชน และสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนแบบค่อยๆ บ่มเพาะ ให้เรียนรู้จากงานอาชีพเล็กๆ และง่ายไปสู่ยากที่ต้องใช้ทักษะมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลีย์ ทองสีมา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครปฐม เพื่อรองรับสังคมไทย 4.0 พบว่าการเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพ ควรเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรให้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญด้านทักษะอาชีพ และงานวิจัยของสรเดช เลิศวัฒนาภิรักษ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องของดีบ้านแพ้ว จัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน 6 ขั้นตอนในการส่งเสริมทักษะอาชีพ นักเรียนสนใจและตั้งใจในการสร้างสรรค์เป็นผลงานโครงงานอาชีพนักเรียนมีทักษะอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย พบว่า ด้านรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย ประกอบด้วยจุดเปลี่ยนผ่านจากระบบปิดสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่มีด้วยการขับเคลื่อนผ่านองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อเนื่องกันอย่างเป็นเหตุและเป็นผลเป็นลำดับตามองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้านด้วยกัน ได้แก่ 1) ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทยส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและรับฟัง 2) ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพทำให้เกิดการเผยตนของผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง 3) วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วมทำให้เกิดพลังเข้มทิศวิสัยทัศน์ร่วม 4) ระบบเปิดแบบฉันทน์กำลังมุ่งสู่ผู้เรียนทำให้เกิดการเผยตนเป็นเจ้าของงานการเรียนรู้ 5) ระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่วุฒิภาวะและจิตวิญญาณความเป็นครูทำให้เกิดเจตจำนงร่วมพัฒนาวิชาชีพ 6) พื้นที่เรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจบนฐานงานจริงทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงบนฐานงานจริง จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนจุดเด่นของรูปแบบ คือการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูได้ร่วมกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเกิดความรู้สึกร่วมกันว่า “โรงเรียนของเรา” และ “นักเรียนของเรา” เพื่อให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เป็นกัลยาณมิตร

องค์ความรู้การวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) ผู้วิจัยเสนอองค์ความรู้ใหม่ โดยมีกระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วางแผนพัฒนาสู่เป้าหมาย ขั้นตอนที่ 2 ริเริ่มทำทนายศักยภาพความรู้ ขั้นตอนที่ 3 ติดตามช่วยเหลือการปฏิบัติงานของครู และขั้นตอนที่ 4 สะท้อนผลลัพธ์การปฏิบัติขององค์กร เป็นตัวขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ วิสัยทัศน์ร่วมของชุมชน ทีม

เครือข่ายการเรียนรู้ร่วมใจ การสร้างศักยภาพภาวะผู้นำ การพัฒนาจิตวิญญาณวิชาชีพ และจัดโครงสร้างชุมชนกัลยาณมิตร เป็นหัวใจสำคัญของสมาชิกต่อการแสดงบทบาทที่เหมาะสมต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยนำเสนอสรุปภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กระบวนการส่งเสริมทักษะอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรนำรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนทุกปีการศึกษา ปรับประยุกต์ใช้จุดเด่น ปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดคุณภาพของนักเรียน ตรงตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์การพัฒนาของโรงเรียนที่เน้นการส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน ให้เกิดรูปธรรมหรือเป็นอัตลักษณ์ ชุมชนให้การยอมรับและสามารถเป็นแบบอย่างให้แก่โรงเรียนอื่นได้

1.2 ผู้บริหารควรนำรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้พัฒนางานด้านอื่นๆ อาจปรับประยุกต์ กระบวนการ วิธีการ ให้เหมาะสมกับบริบทของงานแต่ละงาน ยึดหลักการมีส่วนร่วมให้ความสำคัญกับการทบทวนปรับปรุงงานอยู่เสมอ พัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ดำเนินการให้เข้มแข็งเป็นเครื่องมือพัฒนางานที่มีคุณภาพเป็นวิถีของโรงเรียนและเป็นแบบอย่างได้

1.3 ผู้บริหารและครูควรนำข้อมูลการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับทักษะอาชีพของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า อยู่ในระดับดีมาก มาทบทวนวางแผนคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู

และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะอาชีพของครู พบว่า อยู่ในระดับมาก ทบทวนการนิเทศ กำกับติดตามด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.4 ผู้บริหารและครูควรมีการทบทวน ประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพทุกปี อาจปรับปรุงสาระของหลักสูตรให้ลงสู่การฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะอาชีพของนักเรียนมีความสามารถโดดเด่นมากขึ้น ปรับเปลี่ยนวิชาให้ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมปัจจุบันที่น่าสนใจ และนำไปต่อยอดงานอาชีพในชีวิตประจำวันได้

1.5 การดำเนินการตามรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) จะเกิดประสิทธิภาพได้นั้นมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเครือข่ายการพัฒนาทางวิชาการที่มีส่วนขับเคลื่อนในกระบวนการต่างๆ ดังนั้นจึงต้องประสานความร่วมมือและสื่อสารสร้างความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารงานด้านอื่นๆ ที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา โดยเฉพาะภาระงานที่ส่งผลต่อคุณภาพด้านผู้เรียน

2.2 ควรวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารงานที่ส่งเสริม สนับสนุนงานการพัฒนาตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์การพัฒนาสถานศึกษาด้านอื่นๆ ได้แก่ การบริหารจัดการตามรอยบาทศาสตร์พระราชา สร้างนักอ่าน มีทักษะชีวิต ส่งเสริมภาษาอังกฤษ สร้างงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยี เป็นคนดีของสังคม

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษา ให้บรรลุเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ของโรงเรียน แต่ละกลยุทธ์ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น กลยุทธ์ขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์การเร่งรัด พัฒนาคุณภาพการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์การแนะแนวและสร้างแรงบันดาลใจประกอบอาชีพในฝัน และกลยุทธ์การสร้างนักเรียนให้เป็นเลิศด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น

2.4 ควรส่งเสริมให้ครูวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาเพิ่มเติมงานอาชีพ เพื่อพัฒนาต่อยอดรูปแบบการบริหารด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองศาลา (ประชานุกูล) เป็นการยกระดับคุณภาพของนักเรียนด้านทักษะอาชีพอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- จุลลี ศรีชะโคตร. (2557). บรรยากาครองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชีรวัดน์ นิเจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 4(2). 90.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช ชุมภูเทพ. (2562). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูงและทุรกันดารในเขตภาคเหนือด้านตะวันตก. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 21(4). 142-152.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2557). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2560). การศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตและความพร้อมในการประกอบอาชีพของเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาในจังหวัดเขตเศรษฐกิจพิเศษ. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มาลัย ทองสีมา. (2561). การพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครปฐม เพื่อรองรับสังคมไทย 4.0. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวเรศ ตระกูลวีระยุทธ และคณะ. (2558). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขีดสมรรถนะสูง สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารวารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 9(1). 15-16.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพมหานคร: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ (มหาชน).
- วรลักษณ์ ชูกำเนิดและคณะ. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. วารสารหาดใหญ่วิชาการ. 12(2). 127-132.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2(4). 9-10.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ตาตาพับลิเคชั่น.
- ศักดิ์ชัย ภูเจริญ. (2558). รูปแบบ Model. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สรเดช เลิศวัฒนาวิช. (2560). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. (2562). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. นครปฐม: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

-
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). **กรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3)**. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2558). **แนวทางบริหารจัดการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะสาขาวิชาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). **การขับเคลื่อนการศึกษามัธยมศึกษาไทย 4.0 เพื่อการมีงานทำแห่งศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Brown, W.B. & Moberg, D.J. (1980). **Organization theory and management: Amacro approach**. New York: John Wiley and Sons.
- Eisner, E. (1976). Education connoisseurship and criticism: Their form and function in educational evaluation. **Journal of Aesthetic Education**.
- Joyce, B. & Weil, M. (1996). **Model of Teaching**. New York: Prentice-Hall.
- Keeves, P. J. (1988). **Model and Model building Education Research, Methodology and Measurement: An International Handbook**. Oxford: Pergamon Press.
- Keeves, P. J. (1997). **Educational Research, Methodology and Measurement**. Cambridge. UK: Printed and bound in Great Britain by Cambridge University Press.
- Willer, D. (1986). **Scientific Sociology: Theory and Method**. Englewood cliff. NJ.: Prentice Hill.